

РЕШЕНИЕ

№ 2965

гр. София, 30.09.2010 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.09.2010 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов

Деница Митрова

при участието на секретаря Камелия Миладинова и при участието на прокурора Кръстева, като разгледа дело номер **3995** по описа за **2010** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1, изр. II от ЗАНН.

С решение от 31. 03. 2010 г. по НАХД № 8036 / 2009 г., С районен съд, НК, 6 състав е потвърдил наказателно постановление (НП) № 65005 / 30. 05. 2009 г., издадено от началник „АНД” - „Пътна полиция” – С., с което на М. Х. К., е наложена глоба в размер на 150 лв. и един месец лишаване от право да управлява МПС, на основание чл. 182, ал. 1, т. 4 от ЗДвП, за нарушение на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП.

Срещу така постановеното решение, е постъпила касационна жалба от пълномощник на К., в която се моли решението да бъде отменено, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител, поддържа жалбата по изложените в нея съображения.

Ответникът, не взема становище по жалбата.

Представителят на С градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд С. – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от **фактическа и правна страна** следното:

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите С, К и М и писмените доказателства, представени с наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на първоинстанционния съд.

Установено е, че на 03. 05. 2009 г., около 03.30 часа, в гр. С. по Б. „Кн.М.Луиза” с посока от ул. „Опълченска”, към надлез „Надежда” и срещу № 124, жалбоподателят К., управлявал лек автомобил „Хюндай” с ДК № СА 8098 ВР, собственост на „О Кей Супертранс”, при ограничение 30 км./ч., въведено с пътен знак В26, със скорост 70 км./ч., установени с радар TR-4 № 001, фиксиращ скорост, дата и час, показани на водача.

След като бил спрян, на водача бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/, връчен на същата дата срещу подпис.

В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН са постъпили писмени възражения.

Въз основа на така съставения акт за установяване на административно нарушение, е издадено и обжалваното НП № 65005 / 30. 05. 2009 г. от началник „АНД” - „Пътна полиция” – С..

При тази фактическа обстановка, настоящият състав споделя изцяло констатациите на СРС, че е осъществен състава на административно нарушение, за което е наложено предвиденото в закона административно наказание.

Съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното, като от страна на жалбоподателя не е оборена материалната доказателствена сила на акта.

От разпита на свидетелите С и М безспорно е установено, че жалбоподателя се е движил самостоятелно по пътното платно, така както е отбелязано и в АУАН. В тази връзка единствено показанията на свидетеля К, че ги задминала някаква кола, са в обратен смисъл, поради което същите не кореспондират с останалия събран по делото доказателствен материал. В същото време неговите показания, правилно са възприети от СРС като недостовърно по отношение на скоростта, с която се е движел автомобила, тъй като същата се установява с уреди за измерване, а не чрез личните възприятия, които се прекалено субективни. В тази връзка, независимо че в конкретния случай уреда за измерване на скоростта не е от типа, който записва и регистрационния номер на автомобила, безспорно е установено, че жалбоподателят е управлявал автомобила със скорост по-висока от максимално разрешената.

Съдът счита изложените в касационната жалба доводи за неправилно кредитиране на свидетелските показания на полицейските служители, за неоснователни и израз на защитната версия на жалбоподателя. Показанията и на двамата свидетели – очевидци са последователни и непротиворечиви и същите ясно посочват фактическата обстановка.

Съдът счита, за неоснователни и изложените в касационната жалба доводи, за разминаване в правната квалификация между АУАН и НП, което е ограничило правото на защита на жалбоподателя. Действително в АУАН е посочено, че е нарушен чл. 6, т. 1, предл. 3 от ЗДП, докато в НП се сочи, че е нарушена разпоредбата на чл. 21, ал. 2 от ЗДвП, но това по никакъв начин не се е отразило на правото на защита на жалбоподателя и по – точно да разбере, в какво точна нарушение е обвинен. Видно от отбелязаното в АУАН, жалбоподателя е професионален шофьор, като притежава категории „В,С,Д и Е” и на същия следва да му е ясно, че съобразно чл. 6, т. 1, предл. 3 от ЗДвП, е длъжен да съобразява своето поведение с пътните знаци и с пътната маркировка. Именно за неспазване на ограничението на скоростта, въведено с пътен знак В26, е наложена на жалбоподателя, предвидената в закона санкция.

Също така неоснователни са и доводите за липсата на компетентност на лицата съставили АУАН и НТ, тъй като по делото е представен надлежна заповед на министъра на вътрешните работи, с която са определени длъжностните лица от МВР, които да съставят АУАН и да издават НП.

При така установеното, касационният съд намира, че обжалваното решение, е законосъобразно и не са налице касационни основания за неговата отмяна, поради което следва да бъде оставено в сила.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд С. - град - II касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решението от 31. 03. 2010 г. по НАХД № 8036 / 2009 г. на С районен съд - Наказателна колегия, 6 състав.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.